

ژورنال زنان

شورا_ زنان ایرانی چپ در هلند

شورای همکاران: شهره تابان، آزاده جویان، نسیم صبوری، مژده فرهی، مهری ملکوتی
آدرس الکترونیکی ما: shora_nl@hotmail.com

کوته و بدون شرح:

زن - تکنولوژی - اینترنت

* حجت‌الاسلام جعفر اردبیلی^۱ صاحب یک سایت همسریابی^۲، پس از ۶ سال فعالیت در زمینه «همسریابی» از سال ۸۱ اقدام به ساخت سایت اینترنتی کرد و کارخود را از این طریق دنبال می‌کند. وی تاکنون ۱۶۰۰ نفر را از این طریق به عقد یکیگر در آورده است. از جمله فعالیت‌های نامبرده، تاسیس صندوق قرض الحسنه پیوند در دو دانشگاه تهران و الزهرا بوده است. (منبع: سایت فارسی BBC)

* انجمن مسلمین مالزی اعلام کرد که طلاق همسران از طریق SMS پلامان ام است. براساس این مجوز، مردان مسلمان می‌توانند با ارسال متنی از طریق تلفن موبایل. همسران خود را بدون حضور در دادگاه طلاق دهنند. (منبع: سایت خبری زنان باردار از طریق اینترنت میسر گردید. در هلند پیشکان زنان، معاینه مرتب زنان باردار را با استفاده از اینترنت صورت می‌دهند. به جای مراجعت به کلینیک و یا بیمارستان، زن باردار با پر کردن فرم پرسشنامه التکنیکی اطلاعات موردنیاز پیشکش را تامین می‌کند. برآورد پیشکان این است که با استفاده از این روش، سطح آگاهی علمی و پیشکشی زنان باردار نیز بالا خواهد رفت) چرا که آنها نیز در پرسوه فعالانه نقش خواهند داشت. (منبع: سایت خبری هلندی زن و بهداشت)

در ستایش کار جمعی

«گروه زنان ایرانی در فرانکفورت» در تاریخ ۳۱ ژوئیه با انتشار نامه‌ای خطاب به نخست وزیر کانادا، وزارت امور خارجه کانادا و آلمان و سایر نهادهای حقوق بشر، ضمن اشاره به قتل زهرا کاظمی، خواهان اعتراض به تقضی دائم حقوق پسر در ایران شدند. زهرا کاظمی فتو-ژورنالیست کانادایی^۳. ایرانی بود که در ۲۳ روزن هنگام تهیه عکس از خانواده‌های زندانیان سیاسی در مقابل زندان اوین، علیرغم داشتن مجوز قانونی دستگیر گردید. وی ۴ روز بعد در بیمارستان نظامی سپاه منتقل شد و به حال اغماء فرو رفت و ۱۳ روز بعد جان سپرد.

واژه‌های زیر:

- «خاله زنک بازی»
- «تنه قمر»
- «چندمده حلچه؟»
- «مردمیدان»
- «ترشیده»

رویدادهای سیاسی در افغانستان و عراق و تاثیر آن بر وضعیت زنان

حدود دو سال از تجاوز نظامی امپریالیسم آمریکا به افغانستان و ماهها از اقدام مشابه در عراق می‌گذرد. یکی از بهانه‌هایی که امپریالیست‌ها برای موجه جلوه دادن تجاوز نظامی خود ذکر کردند، «رهایی زنان» بود. گویا رهایی و آزادی زن کالایی است صادراتی که با لشکر کشی و چتربازی نظامی به این کشورها هدیه می‌شود. به هر حال جنگ درگرفت و پیچیده ترین و خانه خراب کن ترین سلاح‌ها مورد استفاده واقع شد. ویرانی و خرابی برجام ماند و از «رهایی زن» موعود خبری نشد. آنچه حاصل شد تشذیب فلاتک و فشار بر زنان است. در افغانستان، کنار زده شدن طالبان از دولت، موجب قطعه و پایان نفوذ آنها در شهرهای مختلف نبود. به کارآش سازمان ملل، وضعیت زنان در شهرها و خصوصاً روستاهای این کشور بعد از طالبان نیز تغییری نکرده است. سال گذشته دهها مدارس دخترانه به آتش کشیده شد. گسترش فقر در این کشور، سایه شوم خود را بر زندگی دختران کم و سن اندخته و هیچ نهاد و ارگانی، اقدامی علیه آن صورت نمی‌داد. فروش دختران کم سن و سال افغانی به ویژه در ناحیه مرزی شیونری (مرز پاکستان و افغانستان) بیداد می‌گردند.

در عراق نیز، با سرنگونی صدام توسط آمریکا، جریانات اسلامگرا حملات به زنان را در دستور کار خود گذاشتند. حمله به زنان با اسید و چاقو در راس کار دستیجات اوباش واردال قرار گرفت. قابل ذکر است که پس از جنگ اول خلیج (۱۹۹۱) صدام حسین، در هر اس از دست دادن قدرت، به زد و بندهای بیشتری در عرصه قانونی با اسلامگرایان و مرتعه می‌رسید. از جمله در سال ۱۹۹۴ قانونی تصویب شد که به موجب آن چند همسری برای مردان مسلمان به رسیدت شناخته شد، همچنین مدارس مختلف محل شدن و دخترانه پسروانه شدند. مسافرت زنان زیر ۴۵ سال به خارج از عراق منوط به همراهی یک مرد شد. همان طور که می‌بینیم، پرسوه محدودیت حقوق زنان گرچه در دوران صدام به مورد اجرا کذاresه شد، اما پس از سقوط وی نیز توسعه اسلامگرایان که از قضا از طفداران نیروهای تجاوزگر نظامی نیز هستند، پیگیرانه ادامه می‌یابد.

- کالای صادراتی «رهایی زن» را طرحی کنیم و با تشویق و تشکیل مبارزات برابری طلبانه زنان را بدیل آن نمائیم. آزادی و رهایی محصول تلاش و مبارزه است.

تسویه حساب با واژه‌های «زن سیزی»

واژه‌ها و عبارات زن سیزی بخشی از فرهنگ متوجهند. اباید این واژه‌ها را به مور از فرهنگ کنار زد. اما این امر باید آگاهانه باشد ولذا پرسوه ای است طولانی. |جاداره پیشروان از چنین واژه‌هایی استفاده نکنند. از جمله

تولدی دیگر

با نگارش این سطور، ورود تک ورقی خود «ژورنال زنان» را به جم انتشارات زنان چپ اعلام می‌کیم. ما برآینم که چکیده مهمترین رویدادهای مربوط به زندگی زنان ایران و جهان را منعکس نمائیم. مبنای گرینش مان، آن دسته از موضوعاتی خواهد بود که ارتباط مستقیم با وضعیت ناسامان زنان و مبارزات شان داشته باشد.

چپ اقلایی، تاریخاً پیشناز مبارزات برابری طلبانه زنان بوده است. برگ برگ تاریخ جهان سرشار از این نمونه هاست. در ایران نیز چنین است. این چپ اقلایی است که از برابری واقعی زن و مرد سخن می‌کوید، مدافع استقلال اقتصادی زن است و مبارزه با فرهنگ سنتی و برخورد ریشه‌ای به مذهب را خواهان است. ویژگی دیگر چپ، در تشکل، سازماندهی و مبارزه و پیوند با نیروی اجتماعی زنان است که پیشونده این مبارزات‌اند. از همین روست که ما با نخبه‌گرایی و تبلیغات جنجال برانگیز و سطحی حول مستله زن می‌یابیم ای نداریم. ما واقعیم که ضعف هایی موجود است. این ضعف‌ها اندامند؟ امروزه اکثیر قریب به اتفاق فعلی زنان را زنان چپ تشکیل می‌دهند. اما این فعالیت‌ها متسافنه پراکنده، مورده، کاها فرزی و نتیجه‌تاکنون مامنده می‌باشند. با توجه به این که پتانسیل عظیمی به لحاظ تجربی، مبارزاتی و آگاهی در این مجموعه موجود است، اما فقدان پیوستگی و تشکل، مانع از به کارگیری و تابیرگزانی مبارزات جاری زنان است. توجه این تلاش‌های کم اثر را می‌توان به خوبی در مبارزات اخیر که به مناسب سالروز ۱۸ تیر واعترافات قل از آن در ایران و خارج کشور برگزار شد، بینیم: متسافنه پراکنده می‌باشد. بازی این شعار کافی است؟ آیا این شعار چپ است؟ یا کمی کمتر شده و بی رمق «مرگ بر حجاب اجرایی» است که در سال ۵۷ داده می‌شد؟ با این تفاوت که در آن هنگام نه تجربه‌ای بود و نه فضای و مجالی برای تعمیق و شفافیت بخشیدن به این خواسته‌ها. اما امروز با گذشت تزدیک به ریح قرن از آن ایام، برمی‌است که به شعارها و مطالبات نظم و آهنگ بدیهم و آنها را ورد زبان‌ها کنیم. اگر در حوزه نظری و تئوریک بسیاری از مباحث مریوط به زنان مورد توجه و بررسی قرار گرفته در حوزه عملی این آموخته‌ها، انعکاس و پژوهش در خوری نداشته است. علت چیست؟ در وهله اول، اختناق و سرکوب و به تبعید کشاندن بسیاری از فعلیان چپ زن و ایجاد فاصله بین پیشوان و زنان در جامعه موجب شده که دیواری بین این دو ایجاد گردد. وجود این شکاف منجر به آن شده که شعارهای اقلایی که منطبق بر زندگی و فعالیت اجتماعی زنان است حضور کم نگیری یابند. علت دیگر، وجود گرایشی است که به نخبه‌گرایی درون جنش زنان دامن می‌زند و با علم کردن این یا آن شخصیت، نقش توهه‌های زن را در تحقق مطالبات یا به فراموشی می‌سپرد یا نادیده می‌گیرد.

چه باید کرد؟ باید با زندگی و مبارزات پیوند تلقنگاتنگ تری برقرار کنیم. تعریف و عمل در به هم یامیزیم. مبارزه و تشکل برای برابری واقعی را به یک اصل نهادی مبدل کنیم. تشکل و همت جمعی مبارزه مشترک را خود آغاز کنیم. به فعالیت هایمان انسجام و جهت بدهیم. یاموزیم و پیاموزیم. بی تفاوتی را کنار حرف که در عمل دامن بزیم. به اتحاد قلم که این روزها برای خالی نبودن عریضه رایج شده، اکتفا نکنیم بلکه اتحاد قدم داشته باشیم.

ما جمعی از زنان ایرانی چپ در هلند که سال‌ها در کمکتهای و گروه‌های مختلف زنان، مورده و پراکنده فعالیت کرده‌ایم، درنگ را جایز نمی‌دانیم. وظیفه خود می‌دانیم که عملاً در این مسیر مشتمل و هم‌انگشتی پیش رویم و سایرین را نیز به همراهی دعوت می‌کنیم.